

شناسایی و اولویت بندی عوامل اثرگذار بر توسعه و رشد کسب و کارهای دانش بنیان (سازمان های کوچک و متوسط و نوپا)

رضا یوسفی زنوز^۱، نجمه زر نشان^۲

^۱ استادیار گروه مدیریت عملیات و فناوری اطلاعات، دانشگاه خوارزمی، reza.zenouz@khu.ac.ir

^۲ کارشناسی ارشد رشته مدیریت صنعتی، n.zarneshan.researcher@gmail.com

چکیده

هدف اصلی تحقیق حاضر شناسایی و اولویت بندی عواملی است که تأثیر قابل توجهی بر عملکرد کسب و کارهای دانش بنیان داشته و باعث رشد و توسعه این کسب و کارها می شوند. در این مطالعه با استفاده از پیشینه تحقیق عوامل اثرگذار بر توسعه و رشد کسب و کارهای دانش بنیان شناسایی شدند و نتایج به دست آمده را در اختیار خبرگان تحقیق (۱۰ خبره) قرار دادیم تا تأثیر این عوامل بر یکدیگر را از طریق ماتریس مقایسات زوجی دسته بندی کنیم، میانگین نظرات خبرگان ماتریس اولیه را تشکیل داد، سپس با استفاده از تکنیک دیمتل به اولویت بندی تأثیرگذارترین عامل تا تأثیرپذیرترین عامل پرداختیم. نتایج به دست آمده گواه این موضوع است که عوامل فردی و عوامل شرکتی دارای بیشترین تأثیرگذاری هستند، همچنین عامل ویژگی های نیروی انسانی و سیاست های مالی دارای بیشترین تأثیرپذیری می باشند، از سوی دیگر عامل عوامل شرکتی و عامل ویژگی های نیروی انسانی بیشترین تعامل با دیگر عوامل اثرگذار را داشته و عامل سیاست های مالی و تکنولوژی کمترین تعاملات را با دیگر عوامل دارند.

کلید واژه - شناسایی و اولویت بندی، رشد و توسعه، کسب و کارهای دانش بنیان، ماتریس مقایسات زوجی، تکنیک دیمتل.

۱- مقدمه

اقتصادی قرار گرفته و با مشارکت مکرر در فرایندهای گوناگون تولیدی و خدماتی، سبب افزایش مزیت رقابتی و ایجاد ارزش افزوده و توسعه پایدار می شود. دستیابی سازمان به وضع مطلوب در بین رقباء در گرو استراتژی کسب و کار سازمانی ای است که جهت دهنده در این زمینه (دانش) باشد. خلاقیت و نوآوری می توانند بر بهبود وضعیت سازمان، حفظ، پایداری و بقاء بلند مدت سازمان، و همچنین ایجاد مزیت رقابتی برای سازمان نقش اثرگذار داشته باشند. بر این اساس، مسأله حائز اهمیت در سازمان ها، چگونگی نهادینه سازی خلاقیت و نوآوری در سازمان و هماهنگ کردن ایده ها و ارزش های ایجاد شده، با چشم اندازها و اهداف سازمانی جهت تدوین و به خصوص اجرای

دانش به عنوان یکی از نیروهای بسیار موثر در تحولات اقتصادی و اجتماعی شناخته شده و به عنوان یک کالای عمومی به شمار می آید، دلیل اصلی این توصیف این است که دانش را می توان بدون استهلاک، کاهش و یا فرسودگی با دیگران به اشتراک گذاشت. در عین حال، این امر به عنوان مشخصه ای منحصر به فرد، برای این کالای عمومی به حساب می آید، که برخلاف سایر کالاهای فیزیکی (مثل سرمایه، دارایی های مادی و منابع طبیعی) استفاده از آن از کمیت آن نمی کاهد و می توان از آن بارها استفاده کرد. به این ترتیب، دانش به عنوان یک منبع دائمی همواره در اختیار بنگاههای